

Der er i lighed med den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, 2. punktum, efter bestemmelsen hjemmel til at straffe overtrædelser såvel af regler fastsat i en konvention ratificeret af Danmark som af regler, der følger af den folkeretlige sædvaneret. Ordene i den gældende bestemmelse »eller med almindelige folkeretlige regler« foreslås ændret til »eller med folkeretlig sædvaneret« for at understrege, at strafansvar kun omfatter overtrædelse af almindeligt anerkendte folkeretlige grundsætninger af sædvaneretlig karakter.

Henvisningen til den folkeretlige sædvaneret er nødvendig, fordi væsentlige dele af krigens folkeret trods stigende kodifikation i forskellige internationale aftaler fortsat kun eksisterer som sædvaneret.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.13.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i militær straffelov § 24, stk. 1. Bestemmelsen foreslås omformuleret, således at den ikke – som den gældende bestemmelse – fremstår som en delvis henvisning til røveribestemmelsen i straffeloven § 288, men udformes som en bestemmelse med et selvstændigt gerningsindhold og selvstændig strafferamme.

Det foreslås, at udtrykket »under udnyttelse af krigsfrygten« suppleres af »under udnyttelse af frygten for de styrker, som den pågældende tilhører«. Den foreslåede tilføjelse er inspireret af udtrykket »militær overlegenhed« i § 101, stk. 1, nr. 1, i den norske militære straffelov.

Den gældende bestemmelse i militær straffelov § 24 henviser i det hele til straffeloven § 288 og således også til § 288, stk. 2, der indeholder en skærpet strafferamme på fængsel indtil 10 år for røveri af særlig farlig karakter mv. En selvstændig bestemmelse svarende hertil foreslås indsat som stk. 2.

Det foreslås, at forbrydelsen betegnes »plyndring« i stedet for røveri.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i militær straffelov § 24, stk. 2, om tyveri fra personer, der er dræbt under krigshandlinger, men foreslås i lighed med lovforslagets § 37 formuleret som en selvstændig lovbestemmelse. Forbrydelsens navn foreslås ændret til »ligrøveri«.

Denne berigelsesforbrydelse kan efter omstændighederne henføres under den skærpede strafferamme i straffeloven § 286, stk. 1, jf. forarbejderne til bestemmelsen i militær straffelov for 1937, Rigsdagstidende

1936-37, tillæg A, sp. 5602). En selvstændig skærpet strafferamme svarende til straffeloven § 286, stk. 1, foreslås optaget som stk. 2. Formuleringen afviger fra formuleringen af straffeloven § 286, stk. 1, idet den her valgte – kortere – formulering findes tilstrækkeligt dækkende. Andre strafskærpende omstændigheder som f.eks. systematisk ligrøveri begået af flere i forening eller under anvendelse af usømmelig fremgangsmåde er dækket af den foreslåede beskrivelse af strafforhøjende omstændigheder.

Efter omstændighederne kan tilegnelsen af genstande fra døde soldater, f.eks. af støvler, frakker eller anden beklædning i streng frost, være berettiget. For at markere dette foreslås ordet »uberettiget« indsat i bestemmelsen.

Tilegnelse af genstande fra soldater og andre, der er sårede, er omfattet af straffelovens bestemmelse om tyveri (§ 276), da genstanden i dette tilfælde er i den sårede persons varetægt. Sådanne forhold er således ikke omfattet af den gældende bestemmelse i militær straffelov § 24, stk. 2, eller forslaget til § 38.

Til § 39

(ændring af lov om forsvarets personel)

1.

Bestemmelsen svarer til gældende militær straffelov § 14.

Af lovtekniske grunde foreslås bestemmelsen overflyttet til Lov om forsvarets personel, jf. lbkg. nr. 81 af 12. februar 2004. Bestemmelsen indsættes i Lov om forsvarets personel som ny § 4, stk. 4.

2.

Bestemmelsen er begrundet i gennemførelsen af såvel nærværende lovforslag som forslaget til ny militær retsplejelov og disciplinarlov.

I forbindelse med arbejdet i Udvalget om den militære straffe- og retsplejeordning anmodede Forsvarsministeriet udvalget om i tilknytning til udvalgets øvrige arbejde tillige at vurdere, om der var behov for at opretholde § 14 i Lov om forsvarets personel, eller om bestemmelsen burde ophæves eller revideres.

Lov om forsvarets personel (personelloven) § 14 indebærer, at tjenestemandens regler om disciplinærundersøgelse og disciplinærstraf for tjenesteforselser ikke kan anvendes over for militære tjenestemænd, når sagen skal behandles som militær straffesag. Det drejer sig især om alle officerer af linjen og de befalingsmænd og konstabler, der har langtidsansættelse, dvs. ansættelse indtil det 60. år.

Sager, der efter gældende militær retsplejelov skal behandles som militære straffesager, omfatter sager